

Đ o này, báo chí trong n c nói nhi u v chuy n “Oshin bị khúc” – nh ng oán khúc v n n gia ch b Oshin (ng i giúp vi c hành h).

Nhi u chuy n nghe nh chuy n ti u lâm, nh ng qua nhi u chuy n k và qua nhi u tác gi , chúng ta m i hình dung là có th nh ng chuy n nói trên là nh ng th c tr ng t i Vi t Nam. M i quý đ c gi xem qua vài chuy n cho bi t thêm v th c tr ng Oshin t i quê nhà...

Trên nhi u di n đàn và m ng xã h i, các ch em ph n đang r rê nhau l p “H i nh ng ng i b ng i giúp vi c b o hành”.

Công vi c c quan b n r n, không thu x p đ c th i gian làm h t vi c nhà, r t nhi u ng i đã ph i “nh n h n nh n m ch ng” đ ch u đ ng nh ng “bà” giúp vi c tai quái.

“Mày không ăn tao tát v m m!”

Bà giúp vi c tên Xuân, quê Phú Th đ c m đ ch Linh (Hà N i) tìm v đ chăm sóc cho cháu gái đ c 2 tu i. Ch Linh đi làm su t ngày, l i th y bà giúp vi c t gi i thi u là đã t ng chăm sóc tr cho m t gia đình ng i B i Vi t Nam nên ch r t yên tâm.

T ngày có bà giúp vi c m i, cháu ngoan h n, c ăn thun thút ch không eo khóc lóc nh

Những “bà” giúp việc tại quê

Tác Giả: Nhiáu Tác Gi&

Thứ Sáu, 12 Tháng 11 Năm 2010 09:06

xáa. Cá nhà đáu máng. Chá Linh còn hào phóng mua thêm quán áo táng bác giúp việc đá bác chăm sóc cháu kĩ hán.

Chá đán khi bà hàng xóm bên cánh hát hái cháy sang, lời chá Linh ra thông báo chuyán, con gái chá ngày nào cũng ăn vài phát tát vào mát thì chá mái tá háa.

Sá là bà hàng xóm đi ăn phá sáng, gáp bác giúp việc cho cháu bé đi ăn. Gái cá bát phá ra, bác giúp việc cám cúi ăn hát sách. Cháu thèm quá cá vái vái xin ăn thì bá bác tát bôm báp.

Còn 3 cáng phá cuái bát, bác giúp việc nhét hát vào mám cháu. Cháu bé bá sác. Bà hàng xóm tháy thá cá chá quá thì căn ván, bác giúp việc hán nhiên: “Con này không ăn đác đâu, cá cho nhán đán tái, đái bá má nó vá, nó ăn thun thút vì đói ngay”.

Hái loanh quanh thêm thì nghe đác cá chuyán cá tám tráa, bà giúp việc bá con chá ra phán thát lán đáu đáng, buồn chuyán vái máy bà bán thát, váa buồn váa cho ăn.

Cháu bé nhá có không nuát káp thì gào lên “Mày không ăn tao tát vá mám!”, “Tao cho mày ăn mà mày đá. ăn à!”.

Chá Linh gián quá, hác tác cháy ra căn ván bà giúp việc, thì bà thán nhiên: “Trá con, tháng phái cho roi cho vát”.

Cháng chá Linh câu tiát, đái bà giúp việc đi thì bà cháy ra đáng hét ám lên là vá cháng chá đánh. Hàng xóm tháy ám ỉ quá lián gái công an đán. “Bà giúp việc lúc này lái khóc lóc á ôi ká lá là thiáu ná nhà mình, xin làm trá ná mà nhà mình không đáng ý, còn đánh bà” - chá Linh ká. Báo hái, gia đình chá Linh mát cá ngày làm việc vái công an.

Ghét chá nhà, cho uáng cá thuác pha xăng

Cáy các mãi, nhà chá Pháng mái tuyán đác mát cô bé giúp việc tên là Tái, quê á Nghá An. Khi mái lên thì cô bé ngoan ngoãn, đáy gì cũng nghe, báo gì cũng vâng đá. Nháng chá “ngon lành” đác vài tháng thì cô này yêu ngay... vài anh chàng xung quanh nhà.

Lo có chuyán không hay xáy ra vái cô bé giúp việc nhà mình, chá Pháng kiên quyát không cho nó yêu đáng.

Nói chuyán tá tá nó ván không nghe, chá Pháng cám cáa máy cáu thanh niên láng váng quanh nhà mình tìm cô bé giúp việc.

M t hôm, cô bé quy t “tr thù” bà ch . L i d ng thói quen s c thu c b c cho vào chai mang đ n c quan đ u ng c a ch , cô bé giúp vi c lên ch y sang xin chai đ ng xăng c a ng i yêu làm th s a xe đ i đi n nhà, đ thu c b c.

Ch Ph ng l ng l ng mang l thu c đ n c quan, v a u ng đ c m t ng m thì phát hi n trong chai thu c có xăng. Ngay sau đó, ch đã đ c đ ng nghi p đ a đi c p c u vì ng đ c...

“Cho cháu đi ch i v i anh y thì cháu m i trông em”

Sau khi ngh sinh 4 tháng, ch Lan b t đ u quay l i công vi c c quan b n r n. M c dù bu i tr a v n tranh th v đ c v i con, nh ng do bà n i, bà ngo i qu c nên ch b t bu c ph i tìm ng i giúp vi c trông con cho mình.

Cô bé giúp vi c chăm tr khá t t do đã có kinh nghi m chăm sóc v ài nhà. Ch m i t i cô bé thích... yêu đ ng và buôn chuy n đi n tho i. Đêm đêm c n m buôn chuy n v i ng i yêu đ n 3,4 gi sáng r i lần ra ng , có khi còn ng quên gi a phòng khách. 8,9 gi hôm sau cô bé m i d y n i, m t mũi s ng húp vì m t m i.

Đ y là ch a k đ n vi c n u hôm nào mà gi n nhau v i ng i yêu thì ch thi t ăn u ng, nói gì cũng cáu g t. Th ng con, ch Lan v n c g ng nh n vì s , mình quát nó, à nhà nó... đánh con mình.

C nhà ph i nh n cô giúp vi c đ n m c, đang ăn c m mà anh ng i yêu g i, cô giúp vi c v a ăn v a nói chuy n oang oang, c nhà v n c m cúi ăn, ch dám g p ý.

Cao đi m nh t là chuy n ng i yêu cô bé lên Hà N i làm vi c h n, t i nào cũng đ n r ng i yêu đi ch i. Ch Lan không cho đi thì cô bé gào lên “Cô ph i cho cháu đi ch i v i anh y thì cháu m i trông em”.

Th là gia đình ch dành chào t m bi t cô giúp vi c, ch Lan ch p nh n ngh thêm m y tháng à nhà trông con ch nh t đ nh không ch u gia nh p “H i nh ng ng i b giúp vi c b o hành” thêm m t ngày nào n a.

Theo H i Bình/Vietnamnet

Đòn hì m c a ôsin

Câu chuyện tôi “nghe l m” đ c t i m t trung tâm gi i thi u vi c làm Hà N i. Thi t nghĩ các bà v hã c n th n v i ôsin, đ ng đ ph i n m đòn thù nh bà ch này.

“Tao đã n n cho m y m t đòn chí m ng” - Th m “ôsin” k v i b n gái c a mình, cũng là m t ôsin.

“N u m y t t thì tao s t t l i. Nh ng m y r t nhanh n c. Đ a ti n đi ch v b t khai t ng xu và m ng th m t : Cái con nhà quê này! Mà đi ch thì ph i m c c ch , th t n c th n hôm nay ch 66.000 đ ng thôi. Ngu m t c ph n c a chó. Cái con nhà quê này mà u ng s a t m hay sao mà chóng h t th . Hôm qua chai s a t m còn m t n a mà hôm nay đã h t s ch r i”.

H m m m ra là m y g i tao là cái con nhà quê này. Mà m y cũng nhà quê m t c c, H i D ng lên, ng ng lú ng ng lú “nòng n n, mi n n n” may v đ c ông ch ng có h c hàm h c v mà thành bà n bà kia ch cao sang gì. V y mà lúc nào cũng vênh m t lên, khinh ng i nh rác “cái con nhà quê này sao mà buồn đi n tho i ghê th . M t tháng 3 l n g i v quê mà l n nào cũng trên 10 phút”. Tao h n l m. Đã th thì cái con nhà quê này s cho m y bi t tay.

Ông ch th ng làm vi c khuya. C t m kho ng 11 gi là tao ph i pha café cho ông y. Tao mua hai b váy áo tr ng tinh và m ng tanh... Tao mang café đ n cho ông ch . Ông y l ch s c m n r i l i c r t nhanh vào ng c tao. Nhìn ánh m t c a ông ch tao bi t ông y mu n gì r i. Hôm sau mang café đ n tao đ ng t phía sau, cúi xu ng, đ t c c café lên bàn, c ý ch m cái “qu b i” vào l ng ông y m t tí. Ông y n m tay tao nói c m n.

R i m y ph i v H i D ng thăm bà m b m hai hôm. Th i c đ n r i. Tao s “b t s ng” ông ch cho m y bi t m t. Tao v i ông ch có hai đêm tít mít. Đ c ăn c a l , ông y r t hào h ng và không th quên đ c. Ông ch th nh tho ng l i dúi cho tao m t t p ti n. M y ky bo m t thì ông ch r ng r i m i. Th y tao m c có v khiêu khích, m y m ng: “Cái con nhà quê này, sao mà m c trông ch ng m t th !”.

Tao nói: “Cháu ng trên t ng th ng, l i không có đ u hoà nên nóng l m, ph i m c th cho mát. V l i cháu m t mình mà”. Ông ch b nh tao: “Bu i t i nhà thì m c thoáng m t chút

cũng đ c. Nhà ng ban ngày thì ph i m c cho kín đáo”. M y l m ch ng đ n rách c khoe m t.

R i m y nghi ng ch ng. C đ m y nghi, càng nghi tao càng thích. Tao c tình khiêu khích ông ch nhi u h n. M i l n mang café t i, tao l i ch m vào ông ch m t cái.

R i m t hôm, ông ch làm vi c khuya h n m i ngày. G n 2 gi sáng r i mà ông y v n ng i tr c máy vi tính. Tao rón rén đi xu ng, nghe nh p th c a m y đ u đ u, hình nh đã ng say r i. Tao đ nh đ n g n ông ch nh ng ông y ch tay lên gác th ng và nháy nháy m t. Tao bi t ông y mu n nói gì. Tao lên gác, b t đèn ng , n m ch , trong khi cánh c a ch khép h . M t lúc sau, tao nghe ti ng cánh c a m r t kh . Ng i m c a không ai khác ngoài ông ch . Vì quen r i nên ông ta không ph i gi gìn gì h t, l p t c “hành s ” ngay. Tao ôm ông y r t ch t...

B ng đèn trong phòng tao b t sáng và m y đ ng ch n tr c c a, m m há h c, m t méo x ch, m t x ch lên gi n d . Tao v cái qu n c a ông y, che ph n d i c a mình, còn đ m c cho ông ch c th n th n th cho m y ng m. Tao th a bi t r ng m y không dám làm to chuy n, vì m ta ph i gi th di n và s thắng ti n c a ch ng. Ngay sáng hôm sau m ta đ a cho tao m t thắng l ng và m ng: “Con nhà quê! Cút đi cho khu t m t tao!”.

Tao gi v s h i và nói r ng: “Cháu xin l i cô chú. Nhà ng cháu đang có thai. Xin cho cháu l i đây, sau khi sinh n xong cháu s v quê”. Mày có bi t m y s h i nh th nào không? M t tái mét đi, l p b p m i m i nói đ c: “Tao l y mày! C m 2 tri u đ ng đi gi i quy t cái c a n y đi r i v quê”. Tao d a ti p: “Cháu không dám làm vi c đó đâu, th t đ c l m. Cháu s v quê sinh con và s không ai bi t h t. Nhà ng cô chú ph i cho cháu 50 tri u đ ng”. M ta đ ng th n ra m t lúc r i m kết, đ m đ 50 tri u đ ng đ a cho tao: “C a n ! Cút đi” -

Th m “ôsin” c i đ c th ng - "Tao do th thôi ch có ch a chi c gì đâu. Tr c đó tao đã u ng thu c tránh thai r i. Tao r i nhà y nh ng tình c m c a v ch ng nhà y không yên n a. T t c là t i cái thói nanh n c c a m ch . Vì th tao m i tr thù".
Theo Nhà văn Hoàng H u Các/GĐXH

Bi k ch v dùng ôsin đ th ch ng

Đ ki m ch ng lòng chung th y c a ch ng, ch H ng đã lên k ho ch dùng cô giúp vi c tr xinh đ p đ th ch ng. Ch không ng khi anh “s p b y” cũng là lúc mái m gia đình ch tan v theo.

T t nghi p đ i h c, ch H ng k t hôn cùng anh Th ng và v Đ ng Nai l p nghi p. Qua bao khó khăn, anh ch đã có m t c ng i r t khang trang v i m t c a hàng kinh doanh đ đ n t , là ni m ao c c a nhi u ng i.

Kinh t khá gi , v ch ng ch thuê ng i giúp vi c nhà và trông coi c a hàng. Cô bé giúp vi c xinh đ p tên Thu n, 23 tu i. K t có Thu n quán xuy n, ch H ng th nh th i h n nhi u. Thu n tháo vát, nhanh nh n, ngoan ngoãn nên anh ch r t quý và coi nh con cháu trong nhà. Ch còn mua cho Thu n chi c đ n tho i di đ ng đ ti n liên l c v i gia đình, b n bè và báo cáo tình hình công vi c buôn bán. Hàng xóm khuyên ch nên c nh giác v m i quan h gi a ch ng và ng i giúp vi c nh ng ch luôn nghĩ anh đã 40 tu i, đ ng đ n, hi n lành, v l i ch r t khéo chi u ch ng nên s không có chuy n mèo m ì đây.

Ch H ng k : “Trong giao ti p hàng ngày, tôi cũng đ ý th y s thân thi t gi a ch ng và cô giúp vi c. Cô y g i ch ng tôi là bác nên tôi cũng yên tâm nghĩ đó tình c m bác cháu bình th ng. Tuy ã cùng nhà, thi tho ng v n th y ch ng tôi nh n tin cho Thu n. Ngay trong nh ng lúc bán hàng, tôi th ng th y Thu n hay ng i nh n tin và t m t m c i. Tôi có h i thì cháu cũng thành th t tr l i ‘con nh n tin cho bác trai’. Chính vì s th t thà đó nên tôi càng an tâm”.

M t hôm, tò mò xem lên nh ng tin nh n y, ch H ng tá h a khi đ c đ c nh ng dòng tin m n mà c a ch ng: “Bác nh con quá”, “nay con đi đâu mà lâu v v y?”. Ti p t c l c h p th đi, ch th y v n còn nóng h i dòng ch “con cũng nh bác l m, bác ng ngon nhé!”

K đ n đây, ch H ng ngh n ngào: “Tôi cũng b t ng v nh ng tin nh n này, nh ng tôi v n không tin anh y có tình c m v i ng i giúp vi c. Đ ki m ch ng, tôi đã có m t quy t đ nh t i t nh t trong cu c đ i mình là dùng chính cô bé giúp vi c y đ th lòng chung th y c a ch ng”.

Vào cu i tu n, Thu n th ng t b t xe bus đ v quê. Nh ng l n này, ch l i g i ý nh ch ng ch cô gái v v i lý do tr i t i đã h t xe bus. Tr c khi v , ch H ng đã l y đ n tho i c a

Nhà ng “bà” giúp vi c tai quái

Tác Giả: Nhi u Tác Gi

Thứ Sáu, 12 Tháng 11 Năm 2010 09:06

Thu n và nh n tin vào s c a ch ng “đ c đ ng con và bác ghé nhà ng nào đó ng ng i bác nhé”. Ch không ng r ng chính hành đ ng c a ch đã v đ ng cho h u ch y, kh i đ u cho hàng lo t bị k ch x y ra trong nhà.

“Tôi bi t mình đã sai, nh ng v n không nghĩ ch ng tôi i dám hành đ ng nh v y nên v n ti p t c k ho ch c a mình. Th nh ng m t s th t nghi t ngã khi tôi t n m t ch ng hai ng i đ t nhau vào khách s n”, ch H ng k trong n c m t. H đã “tình nguy n” sa vào cái b y ng t ngào mà ch giăng ra đ “th ” ch ng.

K t khi ch H ng quy t đ nh cho Thu n ng vi c thì đ c lang quân c a ch cũng th ng xuyên v ng nhà h n. Còn ch tr nên tr m c m, ít nói, ch bi t vui mình vào công vi c. Đã có lúc ch nghĩ t i chuy n ly hôn nh ng vì con cái, vì dòng h nên ch c n ú kéo m c dù quan h v ch ng đã ngu i l nh.

Câu chuy n t ng t x y ra trong gia đình anh Toàn, ph ng V Xuyên, thành ph Nam Đ nh. Anh Toàn là giám đ c đ i di n cho m t công ty n c ngoài. Vì th ng v nên anh thuê m t cô bé giúp vi c tên Ph ng, 19 tu i đ giúp v v i đi gá nh ng quán xuy n vi c nhà.

K t ngày có bé Ph ng, ch Th , v anh nh có thêm m t ng i b n nên ch r t vui, cũng nh đó mà v ch ng ch có nhi u th i gian dành cho nhau h n. Ch b i h i k i: “Ph ng r t nghe l i tôi l i tháo vát đ m đang nên tôi coi cô y nh b n mình v y. Tôi th y cu c s ng b t bu n chán h n vì có ng i đ tâm s ”.

Ch Th có thói quen m i khi r nh th ng lên m ng đ tán g u ho c đ c truy n online. T i hôm đó, ch h t ho ng khi phát hi n nh ng dòng tin nh n và nh ng cu c trò chuy n thâu đêm mùi m n c a ch ng v i ng i giúp vi c v n còn l u nh t ký máy tính. Tâm tr ng v a t c gi n v a không tin vào m t mình, ch ch t n y ra ý đ nh dùng chính cô gái giúp vi c đ tr l i cho th c m c c a ch .

Ch Th lên m t k ho ch r t chi ti t v i cô bé giúp vi c đ “th ” ch ng. Còn Ph ng r t quý và nghe l i ch ch nên cũng háo h c mu n chung tay “giúp” cô ch th c hi n ý đ .

Theo k ho ch tác chi n c a ch Th , b c đ u tiên là “tút” l i nhan s c cho Ph ng. Ch s m cho Ph ng nh ng b qu n áo mát m , h hang và g i c m. Tr c s thay đ i l lòng này, anh Toàn cũng t ra ng c nhiên. Khi anh th c m c thì ch gi i thích “có gì đâu, tr i nóng quá, m c

th& cho mát, v&i l&i cho bé Ph&ng cũng c&n n& m& t v&i b&n nó ch&”.

B&&c ti&p theo, ch& v& đ&&ng cho Ph&ng có nh&ng “đ&ng ch&m” vô tình vào ng&&i ch&ng. “M&i khi th&y ch&ng đi làm v&, tôi đ&u đ& cho Ph&ng mang n&&c u&ng và khăn l&nh xu&ng, r&i nh& vô tình đ&ng ch&m vào ng&&i anh”, ch& Th& bu&n bã k&.

Cao đi&m c&a k&ch b&n vào m&t bu&i t&i, ch& Th& g&i đi&n cho ch&ng báo: “B&n em b& b&nh, mà ch&ng l&i đi công tác, em ghé chăm sóc cho b&n. Anh v& ăn c&m v&i bé Ph&ng r&i ngh& ng&i đi nh&. T&i em không v&”.

Đêm &y, v&i nh&ng gì đã đ&&c ch& đ&y s&n, Ph&ng không khó đ& gây s& chú ý c&a ông ch&. Anh Toàn cũng b& mê ho&c b&i s&c quy&n r&u toát ra t& thân th& cô gái m&i l&n kia. Trong căn nhà v&ng tanh, hai ng&&i đã không th& c&&ng l&i nh&ng rung c&m mãnh li&t c&a b&n năng. Còn Ph&ng cũng không còn nh& đ&n ranh gi&i mà cô ch& đã đ&n dò.

Trong đêm t&i, ch& Th& nhón t&ng b&&c chân nh& nhàng vào căn nhà c&a mình. Ch& b&&c r&t nh& và không dám th& m&nh. Nh&ng v&ng l&i t& căn phòng c&a v& ch&ng ch& là nh&ng ti&ng th& h&n h&n và nh&ng ti&ng th& th& v& m&nh nguy&n c&a ch&ng và ng&&i giúp viêc.

Ch& Th& s&p xu&ng khi th&y k& ho&ch c&a mình đã tr& nên quá hoàn h&o khi ch&ng đã “s&p b&y” v&i cô ôsin “nhi&t tình”. Ch& l&ng l& b&&c ra kh&i nhà mà trong lòng đau nh& dao c&t vì ch& bi&t chính ch& đã t& tay gi&t ch&t h&nh phúc gia đình.

Sau này, khi anh Toàn bi&t t&t c& k& ho&ch c&a ch& H&&ng là đ& “th&” ch&ng, cho r&ng mình không đ&&c v& tin t&&ng, tôn tr&ng, anh quy&t đ&nh ly d& đ& l&i ng&&i v& đau kh& n&iu kéo trong tuy&t v&ng.

Ch&ng ki&n nhi&u bi& k&ch gia đình t&&ng t&, Th&c sĩ giáo đ&c Phúc Th&nh, trung tâm Nh&p c&u h&nh phúc nh&n đ&nh: “Vi&c dùng ôsin đ& th& ch&ng ch&ng khác nào l&y ‘m& treo mi&ng mèo’. Trong tình hu&ng này, kh& năng thông th&&ng nh&t là con mèo s& ăn mi&ng m& đó m&t cách r&t thú v&. Vi&c làm này c&a ng&&i v& ch&ng khác nào tình nguy&n ‘dâng hi&n’ ch&ng mình cho ng&&i khác và t& đ&p đ& h&nh phúc gia đình. Đó là m&t vi&c làm h&t s&c sai l&m”.

“Vế i nam giếi, thích chinh phếc là bến tính cếa hế. Trong tâm lý, ngếi đàn ông luôn muến khám phá, tìm tòi nhếng điếu mếi lạ và muến đếc thế hiến bến lĩnh cếa mình. Do đó, viếc đếy ôsin đến vế i chếng thì ngếi vế đã vô tình đếy chếng tếi sế cảm đế khó lòng vết qua đếc”, ông nói.

Theo quan điếm cếa ông Thếnh, các bà vế không nên “đếi đết” mà tếo cho chếng tình huếng “có thế phến bếi”. Nhếu nhến thếy có nhếng biếu hiến bết thếng trong mếi quan hế giếa chếng và ôsin thì cách tết nhết là cách ly hế, hoếc cho ô sin nghế viếc nếu cến. Không nên tếo ra nhếng điếu kiến thuến lếi vế không gian, thếi gian đế sế phến bếi có thế xếy ra.

Tuy nhiên, trong trếng hếp đã lế mang ôsin ra thế chếng và cế hai đếu sếp bếy thì bến thân ngếi vế phếi thếy đếc lếi lếm cếa mình. Bên cếnh đó, cến nhanh chóng cho ô sin nghế viếc đế tình hình không phếc tếp hến. Điếu quan trếng nhết, cến tìm mếi cách đế tác đếng vế mết lý trí, tình cếm và lếng tâm đế có thế giế chếng.

“Lếy ôsin thế chếng không chế phá đế hếnh phúc gia đình mà còn mang lếi nhếng tến thếng vế mết tâm lý, thế chết, danh dế cho chếng. Vì thế đế giế gìn hếnh phúc gia đình đòi hếi ngếi phến sế khéo léo, tếnh và đếc biết là tin tếng vào ngếi bến đếi cếa mình”. ông Thếnh cho biết thêm.

Theo VnExpress

Mếu cếi chuyến ôsin

Hếu nhế gia đình nào phếi thuê ngếi giúp viếc cũng đếu có nhếng chuyến cếi ra nếc mết.

Xin gếi i thiếu mết trích đoến nhết ký.

Lùn đã ế vế i nhà mình gến mết thếp kế rếi. Chếa mết lến nó vế quê. Nhế thế, nó đến tuyết hến vế i nếi chôn rau cết rến.

Nhiếu lến có đếp đi qua quê nó, mình cũng gế nó vế, hếa hến cế vế nhà chếng 2 tiếng, chế đi

công vi c xong s quay l i đón. Th mà nó d u m lên cong c n: “Đ ng có l a”.

Nó s mình l a nó v quê r i ko cho nó lên n a.

Quê h ng, v i Lùn, gi ch là 1 năm hai l n nghĩa v g i ti n v cho b nó mua bò. Đôi khi, ng i nhà nó i quê lên, mu n mang ít khoai, s n, nó m ng: “C a đ y ai thêm?”.

Đôi l n, khi nó gây ra m t s t i tày đình, c nhà th ng nh t đ u i nó v quê, nh ng nó ăn v , ng i b t xu ng đ t, c c l c: “Không v ”. Th mà c nhà ph i ch u, và th i gian trôi đi, nó c t ng t ng s ng, t ng t ng làm vi c và t ng t ng... phá.

“Thành tích” m i nh t c a Lùn hôm nay là phá ho i 1 cái máy gi t và 1 cái lò vi sóng. Gi thì c hai cái máy đ y t t r i, th mà còn khoe: “Hôm nay em mang cái lò vi sóng ra c xà phòng đ y. X i 2 xô n c mà v n còn n c xà phòng”.

Còn máy gi t ch hi u bà ý làm th nào mà b y đ c c cái l ng gi t ra, đ n lúc th cái l ng gi t vào thì “em n nút gi t r i mà nó c đ ng im”.

Bó tay v i Lùn r i. Đ n không bi t bao nhiêu l n, đ y không bi t bao nhiêu l n, mà “nguy n y v n”.

T ng c ng ti n s a lò vi sóng và máy gi t thi u 60k n a là 1,5 tri u. Mình t c điên lên quát: “Cho Lùn v quê chăn bò”. Nó quát gi : “ Không v . Không chăn”. Th mà ph i ch u đ y.

C n gi n r i cũng qua, ng m l i, th y có nó cũng vui. Không có nó, làm sao có nh ng tr n c i v b ng. Nh v ông già n m vi n, b o nó mang cháo sang vi n E, nhà cách b nh vi n có 5 phút đi b , mà 2 ti ng đ ng h sau, ông già v n b o ch a th y Lùn đâu.

T ng m t Lùn r i, ai dè sang đ n b nh vi n thì nó đang n m lăn quay trên gh đá ng tít. G i đ y mang cháo vào phòng cho ông già ăn, đ n lúc m ra thì m t c p l ng toàn hành, ch có tí cháo nào.

Thì ra, nó cho hành vào c p l ng s n, đ nh lúc nào đi thì múc cháo, nh ng nó quên phéng không múc cháo, mà v n tung tăng xách c p l ng hành sang b nh vi n.

Hay v nó làm cho nhà hàng xóm ch t ng t. Nhà ng i ta xây nhà, h ng cái ch u n c bên ngoài đ ng r i th cái máy b m t m c a Liên Xô ngày x a vào ch u n c đ b m lên t ng. B ng đ ng cái b m t t, ông hàng xóm m c qu n đùi h m c m cái máy b m lên tay ng m nghĩa, xem h ng ch nào, nó đi qua, ng a tay th nào, c m cái phích đ n vào c m.

Cái máy b m đang t t t đ ng rung m m trên tay ông hàng xóm làm ông gi t mình nh y b n lên, ném c cái máy b m xu ng đ t. C làng c n c c i nghiêng c i ng a, ông hàng xóm sau khi hoàn h n cũng c i suýt t t qu n đùi.

Nó thì nhăn nhó: "Cái đây là cái gì?". Lúc đầu tiên nó nhìn thấy cái máy bơm tơm, và nhà còn thấy có cái cối xay không giống máy bơm nước nhà mình.

Lùn đã đi đây gần một tháng rồi. Quê họ ở gần với Lùn giống như là nhà nông câu chuyện tíng ngợm, và nhà nông mùa lúa, mùa ngô.

Đôi khi, bà con trăn con thúc giục lắm, nên họ cho Lùn đi sang nhà dì Khánh, nó mới kể chuyện quê cho bà con nghe.

Câu chuyện có đầu: "Ngô cũng lắm, bò ăn còn rảnh cày ruộng..."

Nó bắt phết ý mà, làm gì có ngô nào cày ruộng. Nhà nông nghe rồi, lòng không khỏi nao nao...

Theo Văn Nga